

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519010076
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1519010076.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Zelenayovej a sudcov Mgr. Marcely Košovej a JUDr. Richarda Molnára, v trestnej veci proti obžalovanému M. F., stíhanému pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák., o odvolaní prokurátorky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7T/4/2019 zo dňa 08.03.2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. júla 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie Okresnej prokurátorky Bratislava V zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný M. F. uznaný za vinného zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovanie s nimi podľa §172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, v znení zák. č. 204/2013 Z. z. a obžalovaný V. S. bol uznaný vinným z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

dňa 02.02.2018 v čase od 22.20 hod. do 23.00 hod. v Bratislave v mestskej časti Petržalka na B. ulici č. XX vedľa trafostanice s označením TS XXX boli vyzvaní hliadkou PMJ v zložení práp. O. G. a nstržm. Bc. I. G. k preukázaniu totožnosti, lebo obvinení sedeli v priestoroch osobného motorového vozidla zn. Škoda Felicia, EČV: BA XXXVV a keď videli prichádzať príslušníkov PZ, obvinený M. F. (osoba sediaci na mieste vodiča) manipuloval s neznámymi predmetmi v oblasti pásu, kde mal na kolenách položenú modrú tašku a obvinený V. S. (osoba sediaci na mieste spolujazdca) ukryl neznámy predmet medzi nohy, na čo obvinený V. S. uviedol, že doklad totožnosti nemá a po výzve pri vystupovaní z priestorov vozidla si vložil do úst plastové vrečko s neznámym obsahom, ktoré prehltol. Súčasne z priestorov vozidla vystúpil aj obvinený M. F., ktorý využil situáciu okolo obvineného V. S. a v smere k zadnej stene trafostanice odhodil dve plastové vrecká s obsahom sušeného rastlinného materiálu. Po priznaní obvineného V. S., že obsahom plastového vrecka bola droga (pervitín v množstve 10 - 12 dávok), bol obvinený S. v čase o 22.50 hod. obmedzený na osobnej slobode a privolanou rýchlou zdravotníckou pomocou bol prevezený do priestorov UNB Nemocnice sv. Cyrila a Metoda na Antolskej ulici č. 11, kde bola vykonaná gastrofibroskopická extrakcia plastového vrecka a následne bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení. Obvinený M. F. bol v čase o 22.50 hod. obmedzený na osobnej slobode a pred predvedením na Obvodné oddelenie PZ Petržalka - stred Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave V bolo pristúpené k vykonaniu bezpečnostnej prehliadky, na čo v čase o 23.00 hod. po poučení podľa ustanovení § 34 ods. 1 Trestného poriadku a § 89 Trestného poriadku dobrovoľne vydal plastové vrečko s obsahom sušeného rastlinného materiálu.

Následným kriminalisticko - expertíznym skúmaním bolo zistené, že plastové vrečko, ktoré bolo vydané obvineným M. F., obsahovalo sušený rastlinný materiál vykazujúci morfológické znaky rastlín rodu

Cannabis - konope s hmotnosťou 165 mg a s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 8,2 % hmotnostných, čo zodpovedá 14 mg THC a 1 bežnej jednotlivkej dávke drogy, roztrhané plastové vrečko s tlakovým uzáverom, ktoré bolo zaistené v rámci obhliadky miesta činu na B. ulici č. XX, obsahovalo sušený rastlinný materiál vykazujúci morfológické znaky rastlín rodu Cannabis - konope s hmotnosťou 103 mg a s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 9,7 % hmotnostných, čo zodpovedá 10 mg THC a 1 bežnej jednotlivkej dávke drogy a ďalšie plastové vrečko s tlakovým uzáverom, ktoré bolo zaistené v rámci obhliadky miesta činu na B. ulici č. XX, obsahovalo sušený rastlinný materiál vykazujúci morfológické znaky rastlín rodu Cannabis - konope s hmotnosťou 3 628 mg a s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 9,3 % hmotnostných, čo zodpovedá 337 mg THC a 11 - 34 bežným jednotlivým dávkam drogy.

Kriminalisticko - expertíznym skúmaním plastového vrečka s tlakovým uzáverom, ktoré prehltoľ obvinený V. S. a ktoré bolo zaistené v rámci obhliadky miesta činu v priestoroch UNB Nemocnice sv. Cyrila a Metoda na Antolskej ulici č. 11, obsahovalo žltkastý kryštalický materiál bez viditeľných prímiesí s hmotnosťou 525 mg, v ktorom bolo zistená prítomnosť metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) s priemernou koncentráciou účinnej látky 37,8 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), čo zodpovedá 198 mg absolútneho (100 % -ného) metamfetamínu vo forme bázy a 5 - 20 bežným jednotlivým dávkam drogy.

Rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle ustanovení zák. č. 139/98 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok.

Metamfetamín je zaradený v zmysle ustanovení zák. č. 139/98 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

Súd I. stupňa za uvedený zločin obžalovaného M. F. odsúdil podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods.2, § 39 ods.1, ods. 3 písm. e), § 42 ods. 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho súd pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému M. F. trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. OT/252/2018-46 zo dňa 24.06.2018 právoplatným dňa 24.06.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný V. S. bol odsúdený podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods.2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d), § 74 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému V. S. uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej lehote, dňa 12.03.2019, podala odvolanie okresná prokurátorka a to proti výroku o treste, v časti týkajúcej sa obžalovaného M. F.. V následnom odôvodnení odvolania prokurátor poukázal na podanú obžalobu zo 04.02.2019 a prvostupňové rozhodnutie z 08.03.2019 s jeho odôvodnením ohľadne druhu a výmery trestu uloženého obžalovanému M. F., keď súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zhodnotil všetky zásady ukladania trestu pri zabezpečení individuálnej a generálnej prevencie a použil ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Trestného zákona, prihliadol na pomery u obžalovaného, ako aj na okolnosti prípadu a použitie trestnej sadzby by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Uviedol, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a skutok oľutoval, zároveň napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom najmä tým, že od počiatku skutok priznával, len namietal právnu kvalifikáciu z dôvodu, že drogu mal len pre vlastnú potrebu, túto nepestoval, nikomu nepredával a nerozširoval ju, že svoju chybu si uvedomuje a chce v budúcnosti viesť riadny život, starať sa o svoju 6 ročnú dcéru B. N., ktorá tohto roku nastupuje na ZŠ. Toto jeho osobné zlyhanie bolo spôsobené určitými

osobnými problémami a týmto spôsobom sa to pokúšal vyriešiť. Predtým normálne pracoval, viedol firmu, kde zamestnával určitý počet zamestnancov. Prokurátor uviedol, že súd poukázal aj na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR sp. zn. Tpj 55/2016 z 27.06.2017, podľa ktorého, ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutia súdu o druhu a výške uloženého trestu. S poukazom na uvedené skutočnosti súd uložil obžalovanému F. za použitia ustanovení o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Trestného zákona (možno analogicky de facto ako podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona) trest odňatia slobody v trvaní 2 roky. Podľa názoru súdu takto uložený trest postačí na nápravu a prevýchovu obžalovaného F. a poukázal aj na postoj obžalovaného k prejednávanej veci, doznanie a oľutovanie trestnej činnosti a že je toho názoru, že takto uložený trest u obžalovaného F. môže splniť svoj účel z hľadiska individuálnej prevencie, tak aj generálnej prevencie, zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom a vytvoriť podmienky pre jeho výchovu, aby viedol riadny život a mohol sa po výkone trestu zaradiť do spoločnosti.

S rozhodnutím súdu sa prokurátor stotožnil, pokiaľ ide o ustálený skutkový stav a právnu kvalifikáciu konania obžalovaného M. F.. Nesúhlasil s postupom súdu, v rámci ktorého obžalovanému F. uložil síce nepodmienečný, ale mimoriadne znížený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, keď postupoval v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona § 34 odsek 1, § 34 odsek 4, § 36 písmeno n/, § 39 odsek 1 Trestného zákona a § 172 ods. 1 Trestného zákona.

Primárne prokurátor namietal odôvodnenie výroku o treste, keď súd uviedol, že prihliadol okrem iného aj na skutočnosť, že obžalovaný F. napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom najmä tým, že od počiatku skutok priznával, ale namietal právnu kvalifikáciu skutku ako zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona. Aj keď vo výroku o treste obžalovanému F. súd nezohľadnil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n/ Trestného zákona, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, v odôvodnení výroku o treste súd poukázal aj túto poľahčujúcu okolnosť. Prokurátor preto namietal, že nie sú mu známe skutočnosti, ktoré by odôvodňovali postup súdu, v rámci ktorého by mal prihliadnuť na uvedenú poľahčujúcu okolnosť, nakoľko ak by sa súd riadne oboznámil s obsahom vyšetrovacieho spisu, zistil by, že obžalovaný v rámci prípravného konania, teda v rámci výsluchov pred vyšetrovateľom PZ v procesnom postavení obvineného, sa síce k spáchaniu trestnej činnosti priznal, ale už žiadne iné skutočnosti, ktoré by napomohli náležite vec objasniť, obžalovaný neuviedol. Obžalovaný okrem iného ani neuviedol, kde a od koho konkrétne si zaobstaral drogu (marihuanu) a ani neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by sa týkali trestnej činnosti, ktorej sa dopustil obžalovaný V. S.. Pritom obžalovaný S. sa v kritickom čase nachádzal v priestoroch osobného motorového vozidla v spoločnosti obžalovaného F. a voči obojm obžalovaným vykonávala súčasne služobný zákrok tá istá hliadka PMJ. Uviedol, že predpokladom pre použitie uvedenej poľahčujúcej okolnosti pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu je totiž aktívna spolupráca páchatela pri objasňovaní svojej trestnej činnosti, vyžaduje sa aktívna účasť páchatela pri vyšetrovaní trestnej činnosti a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností trestného činu a ktoré umožnia v podstatnej miere objasniť trestnú činnosť.

Ďalej namietal, že súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vo vzťahu k obžalovanému F. aplikoval aj ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Trestného zákona, teda ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu, ktorý postup odôvodnil výlučne okolnosťami, ktoré sa týkali pomerov páchatela, nakoľko uviedol, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, skutok oľutoval, napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom a prísľubom obžalovaného, že chce v budúcnosti viesť riadny život a starať sa o maloletú dcéru. Súd však podľa prokurátora nepostupoval v súlade s ustanoveniami Trestného zákona, umožňujúce mimoriadne zníženie trestu a použitie ktorého ustanovenia je možné len za predpokladu, že sú dané také okolnosti prípadu alebo také pomery páchatela, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Interpretácia tohto zákonného ustanovenia z hľadiska jeho pravého zmyslu, obsahu a účelu znamená, že ide o mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, rozhodne nie o taký postup súdu, kde použitie tohto ustanovenia je odôvodnené obvyčajnými, bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami alebo len presvedčením súdu, že

trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby je pre páchatel'a príliš prísny alebo nespravodlivý. Argumentoval, že použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona je vždy viazané na splnenie troch kumulatívnych podmienok: a/ musia existovať také (mimoriadne, výnimočné, neobvyklé, nevšedné, zriedkavé, zvláštne alebo jedinečné) okolnosti prípadu alebo také (mimoriadne, výnimočné, neobvyklé, nevšedné, zriedkavé, zvláštne alebo jedinečné) pomery páchatel'a, b/ použitie normálnej trestnej sadzby by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne, c/ na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, pričom uvedené podmienky musia byť splnené súčasne. Pokiaľ čo i len jedna z uvedených podmienok chýba, použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného poriadku nie je v súlade so zákonom. Mimoriadne okolnosti prípadu alebo mimoriadne pomery páchatel'a sú také výnimočné okolnosti alebo pomery, ktoré majú zásadný vplyv na posúdenie závažnosti a nebezpečnosti trestného činu a možnosť nápravy páchatel'a, v dôsledku čoho je potrebné jeho konanie hodnotiť pod hranicou obvykle úrovne závažnosti s tým, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by bol práve u tohto páchatel'a podstatne citeľnejší, než u iných páchatel'ov. Pôjde najmä o notoricky známe prípady skutočne vážnej choroby páchatel'a, závislosť mnohočlennej rodiny páchatel'a len na jeho zárobku, mimoriadne osobnostné hodnotenie osoby páchatel'a alebo kumuláciu nie bežne sa vyskytujúcich poľahčujúcich okolností alebo skutočností, že trestný čin bol vyprovokovaný a spáchaný v afekte alebo strachu alebo že páchatel' bol odsúdený cudzozemským súdom k dlhodobému trestu odňatia slobody, z ktorého už značnú časť vykonal a pod. V posudzovanom prípade nebol v prípravnom konaní a ani na hlavnom pojednávaní produkovaný taký dôkaz svedčiaci v prospech obžalovaného F., ktorý umožňuje vyvodiť záver o existencii mimoriadneho dôvodu spočívajúceho buď v okolnostiach predmetného prípadu alebo v pomeroch páchatel'a. Okolnosti prípadu, podľa odvolateľa, neboli v posudzovanej trestnej veci ničím výnimočné a ani mimoriadne, žiadnym spôsobom ani významom alebo intenzitou nevybočovali z radu obvyklých prípadov takýchto trestných činov drogovej povahy. Práve naopak, obžalovaný F. sa v kritickom čase dopustil závažného konania ohrozujúce život alebo zdravie, právne kvalifikovaného ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, kde je základná trestná sadzba tri roky až desať rokov. Prokurátor poukázal aj na skutočnosť, že obžalovaný sa tohto konania dopustil napriek tomu, že už v minulosti bol pre trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi právoplatne odsúdený, konkrétne pre prečin podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, právoplatne odsúdený a že dokonca sa žalovanej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia, ktorá mu bola uložená práve v súvislosti s odsúdením pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa §171 ods. 1 Trestného zákona a preto nie je žiadny dôvod uplatňovať pri potrestaní obžalovaného žiadny mimoriadny zhovievavý postoj.

Súčasne prokurátor uviedol, že pri posudzovaní splnenia podmienok na použitie zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona môžu absenciu mimoriadnych okolností prípadu zastupiteľne nahradiť mimoriadne pomery páchatel'a, ktoré sa týkajú hodnotenia jeho osoby, vrátane posúdenia, ako bude trest odňatia slobody pôsobiť na konkrétneho páchatel'a. V priebehu vyšetrovania bolo nesporne zistené, že obžalovaný F. v priebehu trestného stíhania sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin aj úprimne oľutoval. Ďalšie poľahčujúce okolnosti vo vzťahu k jeho osobe zistené neboli.

Súčasne namietal aj to, že pokiaľ by sa súd riadne oboznámil s výsledkami vyšetrovania, tak by zistil, že obžalovaný F. bol 20 krát prejednávaný pre priestupok, okrem iného aj pre priestupok proti majetku a priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a celkovo bol doteraz 6 krát súdne trestaný, pričom po spáchaní skutku, konkrétne po 06.04.2018, bol 2 krát súdne trestaný, a to na základe trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/252/18 z 24.06.2018 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona a trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 0T/181/18 z 29.07.2018 pre ďalší prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona, i keď správne mal byť odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona. Tejto trestnej činnosti (body 5/ a 6/ registra trestov) sa obžalovaný dopustil v priebehu plynutia skúšobnej doby podmienenečného odsúdenia, ktorá mu bola uložená v súvislosti s odsúdením pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa §171 ods. 1 Trestného zákona. Vytýkal okresnému súdu, že sa riadne neoboznámil aj s obsahom spisu Okresného súdu Bratislava II zn. 21Pr/22/2018, nakoľko by zistil, že obžalovaný F. porušil povinnosť, ktorá mu bola uložená v rámci probačného dohľadu, nakoľko od 11.09.2018 sa nedostavoval k probačnému a mediačnému úradníkovi v lehotách ním určených, minimálne jedenkrát

mesačne, svoju neprítomnosť neospravedlnil a ani nijak nezdôvodnil svoju neúčasť a ani sa nezdržiaval v mieste pobytu. Riadne sa súd neoboznámil ani s vyjadreniami obžalovaného F. v rámci rozhodovania o vzatí do väzby a rozhodovania o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu o jeho vzatí do väzby, keď obžalovaný 06.02.2018 a 27.02.2018, okrem iného uviedol, že nesprávnosť konania si plne uvedomil, je rozhodnutý definitívne sa vyvarovať akýmkoľvek ďalším kontaktom s drogami, chce sa spoločne s družkou venovať dcére a byť pre ňu plnohodnotným otcom a venovať sa podnikateľskej činnosti. V skutočnosti sa od 27.02.2018 do 09.02.2019 sa nevenoval ani dcére a ani súkromnému podnikaniu, zdržiaval sa aj v zahraničí a dopustil sa ďalšej trestnej činnosti majetkovej povahy. Tieto skutočnosti aj viedli Okresný súd Bratislava V (uznesenie sp. zn. 7T/4/2019 zo dňa 07.02.2019) k opätovnému vzatiu obžalovaného do väzby. Z uvedených skutočností podľa prokurátora vyplýva, že u obžalovaného neboli ani v rámci súdneho konania zistené také pomery páchatel'a, ktoré by mohli byť označené ako mimoriadne, výnimočné, neobvyklé, nevšedné, zriedkavé, zvláštne alebo jedinečné.

Pokiaľ súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal aj na citované zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorého môže súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine postupovať analogicky podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, prokurátor argumentoval, že takýto postup súdu však nie je obligatórny a neznamená, že súd by mal pri ukladaní trestu rezignovať na zákonné kritéria určovania druhu a výmery trestu, vymedzené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona. Priznanie obžalovaného k žalovanej trestnej činnosti nie je možné preceňovať a izolovane z neho vyvodzovať nutnosť mimoriadneho zníženia trestu pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu v každej jednotlivéj trestnej veci a vyplýva aj z tohto, že pri určovaní druhu a výmery trestu je nutné vždy prihliadnuť na spôsob spáchania činu, následok činu, zavinenie obžalovaného, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Tieto zákonné kritéria uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona vo svojom súhrne v danej trestnej veci prevážili nad priznaním obžalovaného k žalovanej trestnej činnosti a umožňujú tak obžalovanému F. uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe a to napriek tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil vinu zo spáchania žalovanej trestnej činnosti a zvlášť, keď v prípravnom konaní sa k spáchaniu trestnej činnosti v plnom rozsahu nepriznal, nakoľko nesúhlasil s právnou kvalifikáciou jeho konania ako zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa §172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona.

Záverom prokurátor zhrnul, že o neprimeranej prísnosti trestu uloženého v rámci trestnej sadzby sa musí opierať o zhodnotenie všetkých okolností prípadu a pomerov páchatel'a. Nestačí len názor súdu o prílišnej prísnosti trestnej sadzby. Súd je v prvom rade viazaný zákonom a v ňom stanovenými trestnými sadzbami a nemôže ukladať tresty svojvoľne. Ukladanie trestu mimo rámca zákonom stanovenej trestnej sadzby má byť výnimočným a mimoriadnym postupom, ale vždy len na základe zákona a v súlade so zákonom, v rámci splnenie zákonných predpokladov. Iba takýmto spôsobom bude zabezpečený princíp spravodlivého potrestania, princíp rovnosti občanov pred zákonom a princíp predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, ktoré v právnom štáte znamenajú, že rovnaké alebo podobné prípady rovnakej alebo podobnej kriminality sú postihované v rámci tzv. normálnych zákonných trestných sadzieb stanovených v osobitnej časti Trestného zákona, pretože práve v nich zákonodarca vyjadruje typový stupeň závažnosti a nebezpečnosti konkrétneho trestného činu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Bratislave podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/ Trestného poriadku zrušil rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol vo veci rozsudkom tak, že obžalovaného M. F. odsúdi podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 42 ods. 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby, podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho zaradiť pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zruší výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/252/2018 z 24.06.2018, právoplatným 24.06.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V súlade s § 314 Tr. por., v záujme zachovania kontradiktórnosti konania, bolo odvolanie prokuratúry zaslané obžalovanému a jeho obhajcovi na prípadné vyjadrenie k nemu, čo obžalovaný, ani prostredníctvom obhajcu, nevyužil.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu 03.07.2019 prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla vyhovieť odvolaniu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V a u obžalovaného M. F. navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste s tým, že mu bude uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu uviedol, že odvolanie prokurátora navrhol ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko má za to, že obžalovaný od samého začiatku vyšetrovania spolupracoval s OČTK, ku skutku sa priznal a úprimne ho oľutoval. Vzhľadom na okolnosti prípadu považuje aj trest, ktorý bol obžalovanému uložený za neprimerane prísny, pretože obžalovaný namietal právnu kvalifikáciu trestného činu, nakoľko je toho názoru, že mal byť kvalifikovaný ako prečin z dôvodu, že sa nemal brať v úvahu znalecký posudok KEÚ PZ, z ktorého vyplýva, že obžalovaný mal mať pri sebe 13 dávok, pričom je v znaleckom posudku zohľadnená účinná látka v droge, ale mala sa brať v úvahu hmotnosť drogy s poukazom napr. na uznesenie Krajského súdu v BA, sp. zn. 4To/11/2014 zo dňa 23.01.2014, a vtedy by bola právna kvalifikácia trestného činu ako prečin. Obžalovaný nemohol vedieť, koľko účinnej látky drogy sa nachádza v predmetnej marihuane. Vzhľadom na trest, ktorý by mu hrozil sa aj priznal a spravil vyhlásenie pri právnej kvalifikácii zločinu. Obžalovaný mal marihuanu len pre vlastnú potrebu, túto nepestoval, nikomu ju nepredával a ani ju nerozširoval. Svoju chybu si plne uvedomuje, poučil sa z nej v ÚVV a ÚVTOS sa správa slušne, je aktívny, nemá žiadne tresty, ani napomenutia. Nebezpečnosť jeho konania môže voči spoločnosti charakterizovať ma minimálne, resp. žiadne. Obžalovaný má 6-ročnú dcéru, ktorá ide v septembri do školy, chce ju vychovávať, riadne sa o ňu starať a chce si nájsť prácu a byť riadnym občanom. Uložený trest považuje za dosť prísny, ktorý postačuje na nápravu a prevýchovu obžalovaného. Trest, ktorý súd ukladá páchatelovi ma v sebe spojiť jednak moment trestnej represie a prevencie vo vzťahu k samotnému páchatelovi a jednak moment výchovného pôsobenia na spoločnosť ako takú. Trestnú represiu a prevenciu je potrebné vnímať v každom individuálnom prípade vyvážené. Prípadné povýšenie momentu trestnej represie by malo za následok exemplárne potrestanie obžalovaného, čo by bolo v hrubom rozpore s účelom trestu vymedzenom v § 34 Tr. zák., Uložený trest je plne v súlade so zákonom a splní dostatočne svoju ochrannú aj výchovnú funkciu, svoj účel z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie, zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatelom a vytvorí podmienky pre jeho výchovu, aby viedol riadny život a mohol sa po výkone trestu zaradiť do spoločnosti.

Obžalovaný M. F. právom posledného slova uviedol, že pokiaľ ide o uložený peňažný trest, tento doposiaľ celý ešte nezaplatil, nakoľko zaplatil len 300,- Eur s tým, že pani doktorka N. na Okresnom súde Bratislava II mu povedala, že počká, ale že ho chce zaplatiť celý. Záverom uviedol, že pokiaľ v písomnom podaní žiadal o prepustenie z väzby, túto žiadosť berie späť a súčasne navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods.1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaný uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania, avšak takéto chyby v danom prípade zistené neboli.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolačný súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že pred súdom prvého stupňa boli vykonané na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto okresný súd správne vyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Krajský súd si osvojuje skutkové závery prvostupňového súdu, pokiaľ ide o jeho odôvodnenie ohľadne druhu a výšky uloženého trestu.

Senát odvolacieho súdu primárne poukazuje na to, že skutok popísaný v napadnutom rozsudku sa stal a spáchal ho obžalovaný M. F. spôsobom v ňom popísaným. Nemá preto pochybnosti, že skutkové zistenia uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku sú v súlade so stavom veci a je nimi preukázané, že obžalovaný M. F. v kritickej dobe a nezákonným spôsobom, uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku neoprávnene kúpil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku.

Zločinu nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. sa dopustí ten, kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá priebehu konania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. V prejednávanej trestnej veci obžalovaný M. F. po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. urobil na hlavnom pojednávaní okresného súdu 08.03.2019 vyhlásenie, že sa cíti byť vinným zo žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby a po zákonom poučení odpovedal kladne na otázky položené mu súdom v zmysle § 333 ods. 3, písm. c/,d/,f/,g/,h/ Tr. por., bol poučený podľa príslušných zákonných ustanovení § 257 ods. 5 až 8 Tr. por. o následkoch svojho vyhlásenia. Prokurátor navrhol toto vyhlásenie obžalovaného prijať a súd následne uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného M. F., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a prípadne ochranného liečenia.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný M. F. urobil na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom dňa 08.03.2019 vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., súd druhého stupňa preskúmal zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného a zistil, že v tomto smere konal okresný súd správne a neporušil žiadne procesné ustanovenia. Priznanie viny bolo teda prijaté súdom prvého stupňa v súlade so zákonom a stalo sa nemenným.

Keďže okresný súd nemal dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe a preto priznanie viny obžalovaným M. F. považoval za logický dôsledok dôkazného stavu zisteného a prezentovaného prokurátorom v obžalobe. Logickým dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného že je vinný, bol aj ďalší postup súdu, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny.

Nakoľko na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd, ako súd odvolací, preskúmať, zasahovať,

meniť, či prípadne spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa, prezentované vo výroku o vine v napadnutom rozsudku a v tejto časti obžalovaný ani nebol oprávnený na podanie odvolania.

Súd prvého stupňa nepostupoval v rozpore so zákonom ani v časti ustálenia právnej kvalifikácie protiprávneho konania, keď u obžalovaného M. F. ho kvalifikoval ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekursorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1 písm. c), písm. d) Tr. zák., nakoľko úmyselným konaním v mieste, čase a za okolností uvedených vo vymedzenom skutku kúpil a prechovával plastové vrecká s obsahom sušeného rastlinného materiálu, obsah ktorý kriminalisticko - expertíznym skúmaním bol zistený, že tri plastové vrecká, obsahovali sušený rastlinný materiál vykazujúci morfológické znaky rastlín rodu Cannabis - konope, jedno s hmotnosťou 165 mg a s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 8,2 % hmotnostných, zodpovedajúce 14 mg THC a 1 bežnej jednotlivkej dávke drogy, ďalšie s hmotnosťou 103 mg a s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 9,7 % hmotnostných, zodpovedajúce 10 mg THC a 1 bežnej jednotlivkej dávke drogy a tretie s hmotnosťou 3 628 mg a s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 9,3 % hmotnostných, zodpovedajúce 337 mg THC a 11 - 34 bežným jednotlivým dávkam drogy, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle ustanovení zák. č. 139/98 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok.

Napokon odvolaním prokurátorky bol napadnutý len výrok o treste u obžalovaného M. F., povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným ustanovením § 317 Tr. por., bolo preskúmanie odsudzujúcej časti týkajúcej sa obžalovaného M. F. napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto výroku, pričom dospel k záveru, že okresným súdom uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody bol uložený v súlade so zákonom a nie je ani neprimeraným.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody.

Pri preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku odvolací súd nezistil žiadny zákonný dôvod na sprísnenie uloženého trestu odňatia slobody, ktorého sa prokurátor v odôvodnení odvolania domáhal.

Súd I. stupňa pri ukladaní trestu rešpektoval účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. a jeho druh a výmeru určil v súlade s hľadiskami vyjadrenými v § 34 ods. 4 Tr. zák. Prvostupňový súd nepochybil teda ani pri právnej kvalifikácii skutku a ani pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, ktorý ukladal tak, aby zodpovedal kritériám uvedeným v § 34 ods. 4 Tr. zák. s cieľom splniť účel trestu tak z pohľadu generálnej, ako aj individuálnej prevencie. Prvostupňový súd pritom prihliadol na osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy a prevýchovy.

Odvolací súd pritom dodáva, že v zmysle § 34 ods. 1, ods. 2 a ods. 4 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 1 a ods. 2 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnúť ako na poľahčujúcu okolnosť, príťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

V posudzovanom prípade boli splnené zákonné podmienky pre mimoriadne zníženie trestu obžalovanému M. F., čo primárne namietal prokurátor.

U obžalovaného M. F. bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť (§ 36 písm. l/ Tr. zák.), nakoľko obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a na strane druhej jedna priťažujúca okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr. zák.), že už bol za trestný čin odsúdený. Obžalovaný bol totiž doposiaľ 6 krát súdne trestaný, pričom v dvoch prípadoch sa na neho tiež hľadí, akoby nebol odsúdený, pričom z ďalších dvoch odsúdení obžalovaného vyplýva, že predmetný trestný čin spáchal v skúšobnej dobe dvoch podmienených odsúdení a to Okresného súdu Nitra sp.zn. 2T/11/2017 zo 14.06.2017, právoplatného 03.11.2017 (§ 207 ods. 1 Tr. zák., skúšobná doba do 04.05.2019) a Okresného súdu Bratislava 1 sp.zn. 6T/37/2017 z 31.08.2017, právoplatného 11.12.2017 (§ 171ods. 1 Tr. zák., skúšobná doba do 12.12.2018), teda obligatórne sa obžalovanému musel ukladať trest odňatia slobody nepodmienečný v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zák. Odsúdený bol aj v roku 2018 Okresným súdom Bratislava III trestným rozkazom z 29.07.2018, právoplatným toho istého dňa, pod sp. zn. 0T/181/18 za prečin podľa § 212 ods.2 písm. f) Tr. zák. na trest odňatia slobody 3 mesiace so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a pokiaľ ide o predtým odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/252/2018 z 24.06.2018, právoplatným toho istého dňa, za prečin podľa § 212 ods.2 písm. f) Tr. zák. k peňažnému trestu vo 1.000.- Eur s náhradným trestom odňatia slobody 6 mesiacov, správne k tomuto odsúdeniu bol ukladaný súhrnný trest, keďže fikcia zahľadania odsúdenia k tomuto trestu ešte nenastala, keďže obžalovaný peňažný trest ani ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu v celosti nezaplátil.

Prvostupňový súd tak správne, pri zistení tzv. remízy priťažujúcich a poľahčujúcich okolností pomeru 1:1 postupoval podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. a prichádzalo do úvahy ukladanie trestu podľa trestnej sadzby za predmetný zločin stanovenej v § 172 ods. 1 Tr. zák. teda od 3 do 10 rokov. Následne súd použil zákonné ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., ktoré použité prokurátor v odvolaní primárne namietal.

Podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom Pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako šesť mesiacov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako päť rokov.

Z povahy spáchaného zločinu možno konštatovať, že obžalovaný prechovával omamnú látku (cannabis-marihuana) o hmotnosti 3 896 mg s rôznou koncentráciou 8,2 %, 9,7% a 9,3% , ktoré z hľadiska množstva zaisteného materiálu marihuany a z pohľadu poslednej zjednocovacej praxe súdov pri právnom posúdení držby uvedenej tejto drogy, je možné konštatovať, že celkové množstvo marihuany u obžalovaného M. F. dosahovalo hraničné množstvo pre posúdenie držby drogy pre vlastnú potrebu, ktorú skutočnosť možno považovať za skutočnosť odôvodňujúcu práve tie mimoriadne okolnosti prípadu, ktorých nenaplnenie prokurátor namietal. Preto použitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu prvostupňovým súdom bolo plne v súlade so zákonom. Napokon aj postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, teda, že sa doznal a oľutoval ju, opodstatňuje ukladanie trestu pod zákonom povolenú hranicu, pričom je potrebné zdôrazniť, že išlo o tzv. ľahšiu drogu - marihuana, čo taktiež je potrebné odlíšiť od tzv. tvrdých drog. Napokon už senát krajského súdu pri prepustení obžalovaného z väzby na slobodu s uložením dohľadu probačného a mediáčného úradníka sa podrobne zaoberal aj otázkou držby uvedenej marihuany obžalovaným pre vlastnú potrebu, v jej menej závažnej podobe, bez priameho nepriaznivého a škodlivého vplyvu na iné osoby. Odvolací súd nespochybňuje podrobne rozpísané argumenty prokurátora, ohľadne osoby obžalovaného. Všetky ním uvádzané skutočnosti boli dostatočne zohľadnené v uloženom treste, keď obžalovanému sa ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody, že pre porušenie podmienok dohľadu probačného a mediáčného úradníka, pre ktoré bol aj následne obžalovaný opakovane vzatý uznesením senátu prvostupňového súdu zo 07.02.2019 do väzby podľa § 71 ods. 3 písm. a), písm. c) Tr. por., ktorá začala 09.02.2019 po výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 0T/181/2018. Takže prokurátorom uvádzané argumenty, že súd dostatočne nepoznal spisový materiál neobstojí, nakoľko išlo o rovnaké senátne zloženie, ako v prejednávanej veci.

Odvolačný súd k tomuto dodáva, že na jednej strane štát chráni svoj záujem na ochrane ľudského života a zdravia pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, a to aj za použitia prísnych sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustil aj obžalovaný, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Na druhej strane Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v ustanovení § 38 ods. 4 Tr. zák. hovorí, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. Jedným zo zákonných nástrojov zohľadnenia uvedeného je aj možnosť použitia § 39 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. V prejednávacom prípade sa okresný súd dôsledne zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami, vzal pritom do úvahy najmä to, že obžalovaný sa nielen doznal k spáchaniu protiprávnej činnosti v celom rozsahu, z čoho vyplýva, že jeho priznanie a postoj k spáchanej trestnej činnosti, ktorú oľutoval nie sú formálne. Preto uložený trest odňatia slobody v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorý musel byť zo zákona nepodmienečný, by sa minul prevýchovným účinkom, prevažovala by len represívna stránka trestu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti potom aj odvolací súd dospel k záveru, že boli splnené podmienky na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Po vyhodnotení všetkých skutočností a zásad dôležitých z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prevahu poľahčujúcich okolností, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy aj s poukazom na vyššie uvádzané skutočnosti, že odvolanie prokuratúry nie je dôvodné, pokiaľ namietali nesplnenie podmienok na uvedený postup súdu.

Pokiaľ prokurátor namietal odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu o napomáhaní obžalovaného, hoci vo výroku o treste túto okolnosť, ako poľahčujúcu podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. nezohľadnil, odvolací súd nemá voči konštatovaniu okresného súdu žiadne výhrady, nakoľko postoj obžalovaného pri vyhlásení o vine, je možné považovať za napomáhanie súdu, tak ako to konštatoval, nemysliac tým na napomáhanie v zmysle poľahčujúcej okolnosti, ktorú správne ani nepriznal.

Okresný súd pri ukladaní trestu napokon neaplikoval ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., ktoré ustanovenie taktiež odvolateľ podrobne namietal, okresný súd len analogicky a demonštratívne poukázal na možný postup pri ukladaní trestu, kedy by rovnako mohol uložiť trest odňatia slobody, v danom prípade 2 roky s poukazom aj na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR.

Aj krajský súd dospel k záveru, že v danom prípade účel trestu možno očakávať aj od uloženia trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu, v danom prípade 2 rokov tak, ako postupoval prvostupňový súd a preto takto uložený trest nepovažoval odvolací súd za neprimeraný. Takto uložený druh trestu a jeho výmera vychádza zo zásad ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák. v každom smere. Súd nemohol obísť ani možnosti nápravy obžalovaného, najmä z hľadiska určenia prognózy jeho budúceho vývoja správania. Z viacerých vyjadrení obžalovaného počas priebehu trestného stíhania vyplynulo, že si uvedomuje svoje protiprávne konanie, toto ľutuje a sľubuje snahu po náprave. Krajský súd nemal dôvody spochybniť ani jeho vyjadrenie o tom, že bol riadne zamestnaný a chce viesť riadny život.

Preto okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody aj podľa senátu krajského súdu spravodlivo zohľadňuje konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy, vychádzajúc zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému zločinu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia). Preto

okresným súdom uložený súhrnný trest odňatia slobody je trestom uloženým v súlade so zákonom a súčasne trestom primeraným a spravodlivým. Aj odvolací súd dospel k záveru, že práve vzhľadom na okolnosti prípadu a aj pomery obžalovaného, použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania a to pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom a že trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov nepodmienečne bude trestom dostatočným nielen na potrestanie obžalovaného, ale bude aj trestom primeraným a spravodlivým z pohľadu stíhanej trestnej činnosti a aj z pohľadu proporcionality, pričom tak dodržal limitujúce obmedzenie dané § 39 ods. 3 písm. e/ Tr. zák.

Nakoľko v tomto prípade nepochybil okresný súd ani pri zaradení obžalovaného pre výkon uloženého trestu v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a pri správnom ukladaní súhrnného trestu za súbeh trestnej činnosti obligatórne postupoval aj podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. a zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/252/2018 z 24.06.2018, právoplatným toho istého dňa, a to v časti výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad, pričom odvolací súd nezistil ani žiadne dôvody pre zmenu ktoréhokoľvek z výrokov napadnutého rozsudku, odvolanie prokurátorky, ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.